

ВЛАДИМИР ВИСОЦКИ КЪМ ВЪРХА

Превод от руски: Добромир Тонев, —

chitanka.info

В памет на М. Хергиани

*Ти вървиш по ледника без дъх,
с поглед, впит във върховете сини.
Горе сънно вдишва всеки връх
облаци, издишвайки лавини.*

*С теб внимават, като че покой
са ти обещали тия дни те —
пазят те от каменен порой,
пазят те и от пукнатините.*

*Идваше беда и димен пласт
бе покрил изцяло планината.
Ти не различаваше тогаз
срутването от пукнатината.*

*Ако бе за помощ позовал,
щяха в миг скалите да отвърнат.
Ехото им в радиосигнал
ветровете щяха да превърнат.*

*Ти почувства всеотдайността
в боя за превала — там самите
камъни ти пазеха гръдта,
рамо ти подаваха скалите.*

*Умният не скитал по гори...
Ти пое — не вярваше в мълвите.
Ставаше гранитът мек дори,
като пух се стелеха мъглите.*

*И ако след някой тежък бой
легнеш в тези планини далечни,
ще се наклонят като над свой
хребетите — обелиски вечни.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.